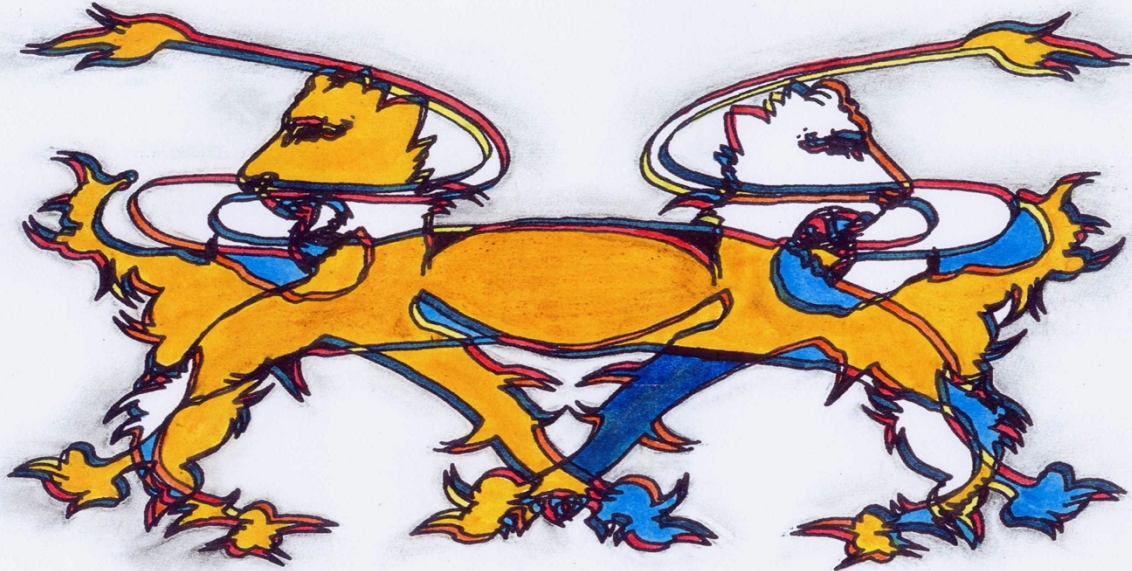

Bulletin 193

JAARGANG 22
/ maart 2003

LIONS BULLETIN 193 maart 2003

Bestuur 2002 / 2003

President	Marnix Jansen Venneboer
Oud President	Han Meibergen
1 ^e Vice President	Henk Drost
2 ^e Vice President	Koos Kuiper
Secretaris	Henk Breuker
Pennigmeester	Martin Liefink

Secretariaat:

Henk Breuker,
Lebuïnusstraat 23, 7009 MV Doetinchem
Telefoon 0314 - 343056, mobiel 06 – 22376774
Fax 0314 – 354697 E-mail: Doetinchem@lions.nl
Website: www.Lions.nl/Doetinchem
Digitaal ledenboek: www.lions.nl/lolas

Bankrekening ABN-AMRO : 66.03.11.232
(Postrekening van de bank: 824200)

Bijeenkomsten

Iedere maand:

- 1^e woensdag 20.00 uur Vergadering
- 3^e woensdag 18.00 uur Taphap
- 5^e woensdag 18.00 uur Taphap met L.L.L.

Plaats:

**Gasterije De Heereboer, Oude Doetinchemseweg 42
Zeddam, telefoon 0314 – 651940, telefax 0314 – 652488.**

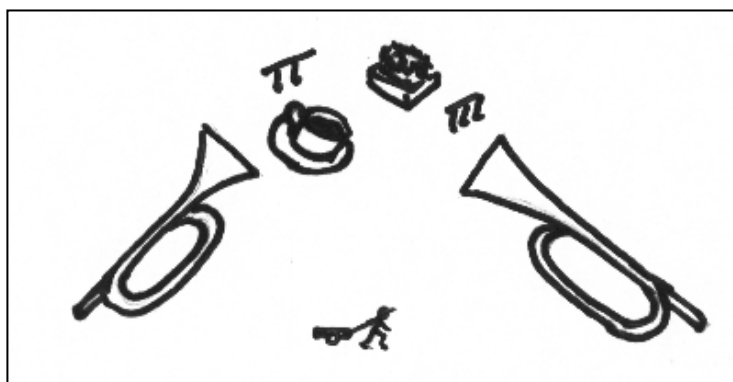
Bij verhindering **altijd** bij de secretaris afmelden: 0314–343056

Bij verhindering taphap **altijd** tussen 12.00 en 17.00 uur bij Gasterije De Heereboer afmelden.

Voor 5^e woensdag opgave bij Gasterije De Heereboer
Tussen 12.00 en 17.00 uur.

Pres(s)praat maart 2003

De afgelopen maand kenmerkte zich door een hoog activiteitsgehalte. Een delegatie van de jumelagecommissie en het bestuur bracht op zaterdag 15 februari een bezoek aan de Lionsclub Dorsten. Na een hartelijke ontvangst “mit Kaffee und Kuchen” hebben we goede afspraken kunnen maken over gezamenlijke activiteiten, ondanks de bestaande misverstanden. Opnieuw is duidelijk geworden dat de Lions Dorsten zeer veel waarde hechten aan de jumelage met onze club. En dat geldt uiteraard ook vanuit onze club. Het concert in Dorsten, gegeven door het Bundes Schutz Grenz Orchester, werd eveneens bijgewoond door echte (Doetinchemse Lions)

liefhebbers van deze muziek. Geen hoempa-achtige toestanden, maar vlotte en bekende nummers stonden op het programma. Een herhaling – wellicht in Doetinchem – waard!

De activiteitencommissie is druk doende een structurele fundraising-activiteit te organiseren. Daartoe is een “comité van aanbeveling” in het leven geroepen, bestaande uit de Lions Theo Soontiens, Henk Kouwenberg, Ruud Wink, Martin Liefink, Bert Lamers en Peter Bob Peerenboom. Ik wens deze Lions veel inspiratie en succes toe. Vaststaat dat, in ieder geval in het najaar, een concert georganiseerd zal worden in het kader van fundraising.

Elders in dit Bulletin is een artikel opgenomen over “Kleurenpalet van de Achterhoek”. Aan onze club is gevraagd, door LC Zutphen, hieraan medewerking te verlenen. Het gaat om het leveren van hand- en spandiensten: opbouw van de expositie, inrichting van de inschrijvingsruimte van de deelnemers, bemanning informatiestand en het innen van de deelnemersbijdragen. Het spektakel komt op de 19^e juli rond 07.45 uur op gang. Dit duurt tot ongeveer 10.00 uur. Daarna is het betrekkelijk rustig en vanaf 15.00 uur zijn er weer verhoogde activiteiten. In totaal wordt medewerking gevraagd van 10 tot 12 leden. Ik zal binnenkort inventariseren wie willen deelnemen.

Alvast te noteren in de agenda:

23 mei vanaf plm. 13.00 uur uitstapje met onze dames (uitnodiging volgt!)

18 juli Sommerfest (BBQ) in Dorsten

19 juli Kleurenpalet Achterhoek in Doesburg

27 september bezoek aan de domstad Keulen met LC Dorsten

Tenslotte: tijdens de Tap-Hap van 19 maart zullen we een van onze leden in het (jubilerende) zonnetje zetten. Dit mag je niet missen!

Met Lionsgroet,

Marnix Jansen Venneboer

Verslag bijeenkomst 5 februari 2003

- Even na acht uur heet de president niet minder dan 30 leden welkom, hetgeen een attendance van 77% oplevert. Hij verwelkomt in het bijzonder de gastspreker John Backus, die een inleiding zal houden met als titel “Zorgen om de zorg”. (Zie elders in dit bulletin.)

- In het huishoudelijke gedeelte wordt voorgesteld een bedrag van € 500 te schenken aan het Jipe Moyo project in Tanzania. Het gaat daarbij om het adviseren en trainen van vrouwen op diverse gebieden en het verder mogelijk maken van de Musama Metal Workshop. Gelet op de kleinschaligheid van het project, de directe lijnen met Tom Jacobs en de zekerheid van feedback past dit voorstel goed bij de door onze club gehanteerde criteria. Het voorstel wordt dan ook met applaus aanvaard.
- Onze club is medewerking gevraagd aan het project Kleurenpalet Achterhoek. Op 19 juli a.s. worden wij geacht hand en spandiensten te verrichten met 8 leden in Doesburg. Herman vd Broek is door de organisatie gevraagd om als jurylid op te treden. Omdat nog niet geheel duidelijk is waaruit de werkzaamheden bestaan, zal eerst nadere informatie worden ingewonnen, maar een peiling leert al wel dat er voldoende animo voor medewerking binnen de club lijkt te bestaan.

- Op 13 februari 2003 wordt in Dorsten een concert gegeven door het Bundesgrenzschützorchester. Na afloop is er een gezellig samenzijn met de Dorstener Lions. De belangstelling valt tegen. Aanmelding kan alsnog plaatsvinden bij Jan Kruit.
- Het houthakken bij Arnold van der Goot is voor de aanwezigen een geslaagde activiteit geworden. Helaas hebben veel Lions hun plicht verzaakt, niet alleen door niet te komen, maar, en nog erger, door niets van zich te laten horen. De rekening van de erwtensoep wordt door Arnold op zich genomen.
- Het bestuur stelt de vergadering voor om voorlopig af te zien van een sponsoractie voor hulp aan La Libertad. Zeker voor structurele hulp hebben wij op dit moment geen mogelijkheden omdat structurele fundraisingactiviteiten ontbreken. In afwachting van de werkzaamheden van de activiteitencommissie wordt dit onderwerp aangehouden.

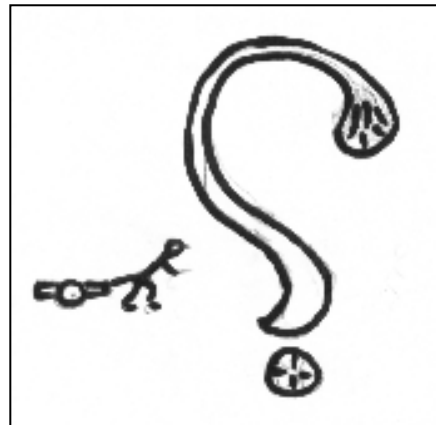
- De president tooit zich met het paarse lint en vraagt aandacht voor de installatie van het nieuwe lid Peter-Bob Peerenboom. In een toespraak wijst hij op de betekenis van het Lionslidmaatschap en vraagt Peter-Bob om voor de vergadering

de Lions-erecode voor te lezen. Na op de door de president voorgelezen rechten en plichten van een Lions-lid positief te hebben geantwoord wordt hij officieel als lid welkom geheten en kan een glunderende sponsor Martin Liefrink hem het Lionsspeldje opspelden. Peter-Bob bedankt de leden voor het in hem gestelde vertrouwen en bied graag een rondje aan, mede omdat hij twee dagen tevoren jarig is geweest. Complimenten waren er voor de president voor deze modelinstallatie.

- In de rondvraag deelt Herman vd Broek mee dat hij gastspreker is geweest bij LC De Graafschap, waar hij heeft gesproken over “ Het leven van een kunstenaar”. Zijn artistieke faam was hem kennelijk al vooruitgesneld, want er was die avond een ongebruikelijk hoge opkomst. vertelt Theo Soontiëns over de voortgang van zijn artistieke activiteiten. stelt Hans Bruyn voor om met de pet rond te gaan om alsnog de erwtensoep kosten over de niet verschenen leden te delen en deelt Marnix mee dat hij per 1 februari is benoemd tot directieadviseur van Interpolis.

Hoe jammer evenwel dat wij (ook) deze avond een taitwisterswoord moesten missen. Want een terecht en typische taitwistersbijdrage zou ook geweest zijn het tijdens de vergadering corrigeren van de drie Lions die met grote regelmaat een eigen conversatie onderhielden. Hetgeen uiteraard helemaal niet past. Namen worden dit keer niet genoemd in de veronderstelling dat het in de toekomst niet weer gebeurt. Want anders ..

(Overigens valt het evenzeer te betreuren dat wij ook na een half jaar nog geen enkele toegezegde Multatuli causerie van onze taitwister hebben mogen aanhoren. Enerzijds denk ik dan al snel aan wat Max Havelaar in zijn beroemde toespraak tot de hoofden van Lebak heeft gezegd: “ Alleen waar nalatigheid tot gewoonte wordt, zal ik die tegengaan.” Maar anderzijds, zolang niet iedereen de vorig jaar verschenen biografie over Multatuli als verplichte culturele parel in de boekenkast heeft staan, valt hem ook weer niet zoveel te verwijten.)

De secretaris

Zorgen om de zorg

Onder deze titel hield in de februaribijeenkomst John Backus een inleiding. Al 10 jaar werkzaam in het Slingelandziekenhuis heeft hij direct te maken met in zijn ogen ongewenste ontwikkelingen.

Na het begin van de jaren 90 is er een uitbreiding gekomen van de zorg, die door politieke en economische invloeden een stijgende collectieve last te zien heeft gegeven. Niet alleen toenemende wachtlijsten waren het gevolg, maar ook een toenemende noodzaak tot bezuinigingen.

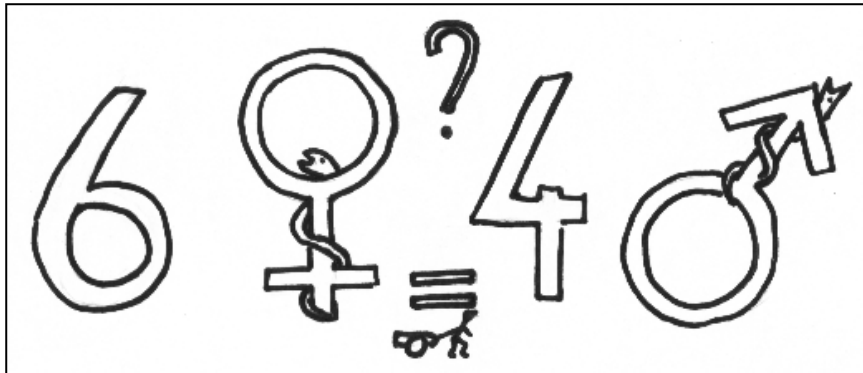
Aan de hand van een aantal kerncijfers geeft hij inzicht in lopende ontwikkelingen. Zo is bijvoorbeeld als gevolg van vooral fusies het aantal ziekenhuizen tussen '90 en '99 teruggelopen van 170 tot 137. Het aantal bedden in '75 was nog 74.500, maar is in '99 teruggebracht tot 56.500, hetgeen betekent een aantal van 3,7 bedden per 1000 inwoners. Inmiddels is dat teruggelopen tot 3,2 terwijl 2,8 als meest wenselijk wordt gezien. Dat alles niet alleen als gevolg van bezuinigingen, maar ook door bijvoorbeeld kortere behandelingen. Voor de toekomst zijn hier problemen te verwachten o.a. als gevolg van een bevolkingstoename en een toenemende vergrijzing (was in '99 nog 14% van de bevolking ouder dan 65 jaar, in '25 zal dit zijn opgelopen tot 21%.)

Opmerkelijk is dat de overheid eigenlijk weinig meebetaalt aan de zorgfinanciering, maar wel een grote invloed heeft. Zo werden in '91 de 46 mld. kosten voor 32 mld. betaald uit de ZF/AWBZ premieopbrengsten, namen particulier verzekerden 6 mld. voor hun rekening en kwam 8 mld. uit de bijdragen van bedrijven. Overigens blijkt dat in landen als Duitsland en de USA in % van het bbp meer geld aan gezondheidszorg wordt uitgegeven dan in ons land. Is bij ons dat percentage gestegen naar 8,5%, voor de eerder genoemde landen is dat resp. 10,4 en 14%. Door een andere systematiek is dat overigens in UK weer lager, nl. 6,7%. Duidelijk werd wel dat in ons land de toename van de kosten minder gestegen zijn dan de economie is gegroeid.

Om een indruk te geven waar het in de praktijk om gaat laat John de volgende gegevens zien. Niet minder dan 1,2 mln opnames zijn goed voor 10 mln verpleegdagen. In het jaar 2000 bedroeg het aantal dagbehandelingen in algemene ziekenhuizen 745.00 en bedroeg het aantal polibezoeken 19.660.000, waarvan 7.500.00 voor de eerste keer. Al met al leverde dat een bezettinggraad op van 66%. Het aantal fte's in

de sector bedroeg in dat jaar 117.317, hetgeen werk betekende voor niet minder dan 149.061.

Een kleine steekproef onder specialisten leverde op dat 10% zegt soms niet goed te kunnen werken, 24% van hen zegt dat dat vaak voorkomt, niet minder dan 48% vindt dat dat regelmatig voorkomt.

Een bron van zorg is ook de artsenopleiding. Momenteel zijn er 1800 1^e jaars opleidingsplaatsen, die momenteel voor 60% door vrouwen worden

bezet. (Wenselijk zou overigens een aantal van 2200 plaatsen zijn.) Steeds minder mannen kiezen voor een opleiding in de zorg en opteren voor iets anders zoals de wereld van de ICT. Van de genoemde vrouwen valt 20% uit en volgt eveneens 20% geen vervolgopleiding. Het rendement van de studie wordt daardoor wel behoorlijk beperkt. Het aantal vrouwelijke artsen is overigens sinds '60 gestegen van 3000 naar 16.500 en daarmee vormen zij $\frac{1}{3}$ deel van het artsenbestand. Ook de specialisaties onder vrouwen wijken af van het gemiddelde: 25% van de huisartsen is vrouw, voor specialisten is dat percentage 19, bij de verpleeghuisartsen is niet minder dan 45% vrouw en in de sociale geneeskunde is dat 31%.

Ter vergelijking met het buitenland presenteert John cijfervergelijkingen met landen als België, Duitsland en Engeland. De uitgaven per hoofd van de bevolking zijn in \$ resp. 1738, 2365 en 1193, waarvoor Nederland dat \$ 1911 is. Het aantal ziekenhuisbedden per 1000 inwoners is voor de genoemde landen resp. 5,2, 7,1, 2 en 3,4. En het aantal opnames per 1000 inwoners 18, 19,6, 21,4 en 9. Toch wel grote verschillen.

Samenvattend kan je zeggen dat in Nederland een tussenvorm bestaat van het Amerikaanse principe van private zorg en het Engelse stelsel dat gebaseerd is op solidariteit. Elk natuurlijk met zijn eigen kenmerken: de VS geven dan weliswaar 14% van het BNP uit aan zorg, maar daar staat wel tegenover dat 15% van de bevolking niet verzekerd is. In Engeland daarentegen zijn er weinig kosten, maar is er een karig pakket, met als

gevolg dat er in ziekenhuizen volle zalen zijn en tegelijkertijd de privé-klinieken floreren.

Marktwerking wordt wel genoemd als mogelijke oplossing voor de problemen in de zorg. De vraag is evenwel of dit werkt. Zo kan het zijn dat er verwijzingen komen naar ziekenhuizen verder van huis, of dat verzekeraars selectiever gaan worden in hun aannamebeleid. Ook ontstaat er een situatie dat ziekenhuizen moeten gaan onderhandelen met verzekeraars. De ervaring leert dat de instellingen daarbij eigenlijk geen echte keus hebben. Zeker nu de verwachting ook is dat er steeds meer verzekeraars zullen verdwijnen en er nog maar een beperkt aantal over zal blijven. Marktwerking wordt dan moeilijk.

Daarbij is ook de insteek van de hulpverleners aan het veranderen. De huisarts staat niet meer 7 dagen per week klaar. Er wordt nu veel meer volgens normale werktijden gewerkt, hetgeen al geleid heeft tot het verschijnsel huisartsenpost in veel ziekenhuizen.

Een discussie levert de vraag op of het intensiveren van het gebruik van bijvoorbeeld OK's kostenbesparend kan werken. Volgens John is dat niet het geval. 85% van de kosten komt voor rekening van personeelslasten en dat staat niet in verhouding tot de gedane investering. Daarbij komt dan ook nog dat er rekening moet worden gehouden met een toenemend personeelstekort. Binnen enkele jaren zullen er bijvoorbeeld al 30.000 verpleegkundigen tekort zijn.

Wil er een echte oplossing komen dan dienen er volgens John minder regels te komen, moet er minder stroperigheid zijn die belemmerend werkt en moet niet alle feitelijke macht bij de verzekeraars komen te liggen.

Niettemin verwacht John wel dat de wachtlijstproblematiek binnen afzienbare tijd tot het verleden zal behoren. Voor een deel komt dat doordat men zijn behandelingsheil in het buitenland zal gaan zoeken en ook door het toenemende aantal privé-klinieken. Die dan weer aan de ene kant efficiënter kunnen werken, maar anderzijds zich misschien ook wel gaan beperken tot behandeling van "aantrekkelijke" problemen.

De verwachting is niet dat er Amerikaanse toestanden gaan heersen waarbij specialisten zich dienen in te dekken tegen toenemende aantallen schadeclaims. In de VS dienen specialisten hiervoor al verzekeringen af te sluiten waarvan de premies al schommelen tussen \$ 75.000 en \$ 200.000.

Het laatste woord was aan Toon van Oudheusden die de spreker vraagt uit te leggen waarom de zorgkosten tot de collectieve lasten worden gerekend. Hoewel vragen, want nagenoeg in een adem door geeft toon zelf het antwoord dat des zulks helemaal niet het geval is, maar uitsluitend om politieke redenen als zodanig geboekstaafd zijn.

Al met al aardige inkijkjes in de zorgproblematiek, maar misschien was het toch wel een beetje jammer dat John niet over zijn eigen vak de anesthesiologie heeft gesproken. Hij zal toch niet gedacht hebben dat wij daardoor te snel verdoofd zouden zijn geraakt of, erger nog, niet meer bij zouden komen.

HB

Onze club en het Greenyard Camp 2003

Dit jaar wordt er in het kader van de jeugduitwisseling een kamp voor buitenlandse jongeren in onze zone georganiseerd. Zutphense clubs verzorgen de organisatie, maar hebben lang geleden een beroep op de overige clubs in de zone gedaan om mee te werken.

Wij hebben er voor gekozen om voor één dag het programma voor onze rekening te nemen. Wij staan geprogrammeerd op maandag 27 juli a.s.

Dat betekent dat er nu invulling moet worden gezocht voor dat programma. In de bestuursvergadering is gedacht aan een

bedrijfsbezoek en een jeu de boules evenement. Bovendien worden wij geacht die dag zowel een lunch als een avondmaaltijd aan te bieden.

Er zijn nog weinig concrete gegevens over het aantal deelnemers, het vervoer etc. Op 6 maart zal hierover een vergadering plaatsvinden.

Niettemin leek het ons goed om nu alvast hier aandacht voor te vragen.

Uiteraard zullen in ieder geval een aantal leden beschikbaar moeten zijn om de jeugdige gasten te ontvangen. In een club van waaruit al diverse keren deelnemers naar het buitenland zijn gezonden mag dit natuurlijk geen probleem zijn.

Overigens bestaat er onduidelijkheid of wij volgend jaar medeorganisator voor het kamp 2004 dienen te zijn. Maar mocht dat het geval zijn dan verdient het aanbeveling om de jeugdcommissie uit te breiden met een aantal leden. Uiteraard zullen jullie hier zo snel mogelijk over worden ingelicht.

Het bestuur.

Tijd

Twee keer per maand noteer ik wie op de bijeenkomsten wel of niet aanwezig zijn en twee keer per jaar schrijf ik daarover in het bulletin. Dat zijn dus heel wat tijdstippen waarop ik zie hoe wij onze tijd aan de club besteden.

Op de laatste taphap waren 22 leden aanwezig, een niet echt ongewoon aantal. Maar wel natuurlijk toch ook de afwezigheid van 18 Lions. Van amper een handvol leden weet ik de reden omdat die zich keurig hebben afgemeld. Vakantie, ziekte, schouwburgbezoek, even op adem komen: niets mis mee, kan gebeuren.

Van de meerderheid van de afwezigen heb ik dus geen idee van de reden ervan. Druk, druk, druk, geen tijd dus? Of geen zin, maar dat is ook een vorm van geen tijd.

Maar wat is nu eigenlijk: tijd? In ieder geval iets dat voorbij gaat, tergend langzaam of vliegensvlug, waar blijft de tijd zeggen we dan. Maar tegelijkertijd is tijd wel het enige dat blijft voortbestaan, terwijl alles wat er in die tijd gebeurt voorbijgaat en verdwijnt.

In een onlangs verschenen essay van hoogleraar wijsgerige ethiek Paul van Tongeren "Over het verstrijken van de tijd" gaat hij in op het beleven van de tijdservaring. Hij probeert aan te geven hoe mensen kunnen lijden onder dat voorbijgaan van de tijd (en dat kan op velerlei manieren zoals wraakzucht, het streven naar de eeuwige jeugd, depressiviteit, zwaarmoedigheid en verveling), en hij zoekt hoe daaraan te ontsnappen (en ook dat kan op een aantal manieren zoals aandacht, deugd, vergeving, berouw en misschien wel bovenal gelatenheid, de tijd laten gebeuren).

Het gaat natuurlijk veel te ver om de door hem beschreven pathologie te koppelen aan de attendance op onze bijeenkomsten, maar er zijn toch wel een paar interessante opmerkingen mee te nemen uit zijn werk.

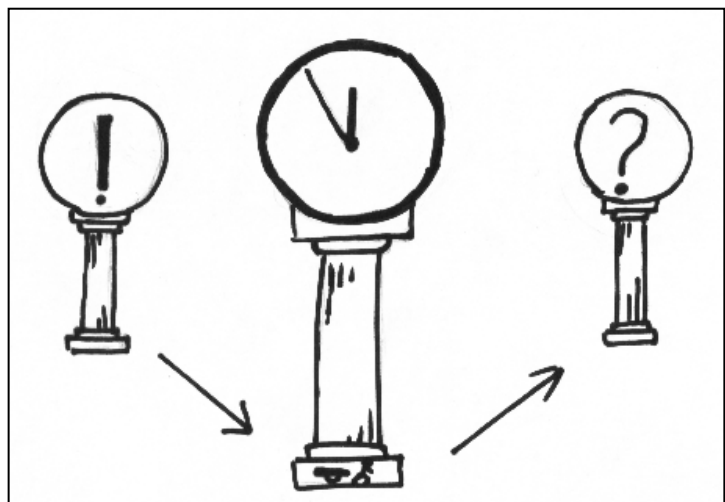
In ons dagelijks leven hebben wij vooral te maken met de fysieke tijd. Dat is de tijd die meetbaar is en steeds even snel gaat. Wij hebben niet voor niets 60 minuten in een uur, 24 uren op een dag enzovoort. Die tijd zorgt ervoor dat wij ons leven op zijn minst een beetje kunnen ordenen. En als dat niet lukt ga je maar naar een cursus time-management.

Maar de eigenlijke tijd, of misschien kun je ook zeggen de kwalitijd, is van een andere orde. De Griekse wijsgeer Herakleitos heeft zich lang geleden daar al mee bezig gehouden en kwam tot een conclusie, die ook in onze dagen nog opgeld doet: niets blijft, alles verandert. Maar hij ging

nog wat verder door te concluderen dat als er niets blijft, dat ook inhoudt dat er niets is. Immers wat wordt, is nog niet. Werkelijkheid bestaat dan ook niet, want zodra je die wilt duiden is hij alweer veranderd. Je kunt nu eenmaal niet twee keer in dezelfde rivier staan. De wijsgeer Parmenides kwam op deze grond tot een andere conclusie: omdat verandering betekent dat iets *wordt* en dus niet *is*, kan zij niet werkelijk zijn. En als iets niet is, kan het onmogelijk iets voortbrengen wat wèl is. Met andere woorden: alleen het zijnde *is* en dat is per definitie eeuwig, want niet geworden en dus onveranderlijk. En alles wat zich aan onze waarneming voordoet als verandering en beweging is gezichtsbedrog. Het is Plato geweest die de tegenstelling tegen deze twee opvattingen oploste. Hij ziet de mens als levend in een grot, alleen de schaduwen ziend van wat zich daarbuiten afspeelt. Wij denken kennis van de werkelijkheid te hebben, maar in feite is dat niet meer dan een geheel van onzekere meningen over een schijn van werkelijkheid. (Uiteindelijk is voor hem filosoferen niets anders dan leren sterven. Filosoof zijn is een weinig aantrekkelijk beroep zou je zeggen, maar daar staat weer tegenover wat de Franse humanist Montaigne beweert: Wie de mensen leert te sterven, leert ze te leven.)

Maar toch heeft zijn conclusie wel betekenis voor het verschijnsel tijd. Want van een metafysische beschouwing kunnen wij een sprong maken naar een meer existentiële beschouwing van de tijd zoals die door Augustinus is verwoord. Ook hij hield zich aanvankelijk bezig met de fysieke tijd. "Is er een begin van de tijd" en als dat zo is, is dat dan niet contradictorisch, want beginnen is toch op zich al een tijdsonderdeel? Hoe kan de tijd eigenlijk zijn? Het verleden *was* en *is* dus niet, de toekomst *zal* zijn en *is* dus evenmin. Het heden is ofwel een sprong tussen verleden en toekomst, een sprong zonder tijdsduur waarvan je dus evenmin kunt zeggen dat die *is*, ofwel het heden *is* werkelijk, maar als het steeds *is* en niet voorbijgaat, is het eerder eeuwigheid dan tijd. (Waar het bijhouden van de attendance lijsten je al niet mee in aanraking kan brengen.)

Uiteindelijk komt Augustinus tot de conclusie dat er drie tijden zijn: de tegenwoordige herinnering aan het verleden, de tegenwoordige aanschouwing van het tegenwoordige en de tegenwoordige verwachting van het toekomstige. Tijd is dus niets anders dan een

uitgestrektheid naar twee kanten, en dat kan volgens Augustinus alleen een uitgestrektheid zijn van onze geest, van ons denken. Met andere woorden, tijd zelf is een geestelijke werkelijkheid. Deze psychische tijd kan niet gemeten worden zoals de fysieke tijd, maar zij bestaat wel terdege en dat is wat wij ervaren als tijd. Soms gaat die langzaam, ook vaak snel.

De vraag is wat dan bepalend is voor het verstrijken van de tijd en de beleving daarvan. Het antwoord daarop is: ons verlangen, onze passie(s). Als je iets hartstochtelijk verlangt wil je dat zo snel mogelijk bereiken. En in dat streven lijkt het vaak dat de tijd te langzaam gaat. En in ons verlangen om meer te doen dan de tijd ons toelaat, of om gewoon te blijven en niet voorbij te gaan, lijkt het wel of de tijd voorbijvliegt. Niet zo zeer dat wat wij doen, als wel de passionaliteit waarmee wij dat doen zorgt voor de verschillen in tijdsbeleving.

Het bovenstaande is wellicht het antwoord op de vraag waarom er toch regelmatig zoveel Lions zonder opgaaf van reden afwezig zijn. Zou het niet gewoon een kwestie van hartstocht zijn? Te weinig betrokkenheid? Gemakzucht? Maar dat is toch ook een kwestie van passie?

Het lijkt mij wel eens dat er Lions zijn die van het Lionisme hun grootste passie maken. Meestal zijn dat overigens niet de meest prettige Lions. Het lijkt mij ook niet aan te bevelen. Gewoon, om dat er in ons leven belangrijker zaken zijn die voorrang verdienen. Familie natuurlijk in de eerste plaats. Ontwikkelen van zelfkennis als voorwaarde om in balans te komen met de tijdservaring lijkt mij ook zeer de moeite waard. En verder moet iedereen dat vanzelfsprekend op eigen wijze invullen. Maar toch kan het geen kwaad om eens na te denken op welke wijze wij ons lidmaatschap inhoud willen geven en hoeveel tijd wij daar voorover hebben. En die tijd is waarschijnlijk meer voorhanden dan je denkt.

Als ik denk dat ik tijd tekort kom, denk ik graag aan wat er op de poort staat bij de ingang van de begraafplaats op de Loolaan. Ongetwijfeld bedoeld als een vermaning aan degenen die hun geliefde ten grave dragen, was de bedoeling dat er kwam te staan het bekende "Heden ik, morgen jij". Maar als je dat in het Latijn wil duidelijk maken, bestaat de kans dat dat mis gaat. En dat is dan ook gebeurd, want er staat in duidelijk zichtbare rode letters gegraveerd: "Hodie tibi, cras mihi" en dat betekent toch echt "Heden jij, morgen ik". En dat geeft mij dan het prettige gevoel toch nog wat extra tijd te hebben. Om bijvoorbeeld dit stukje te schrijven. En na de laatste punt is dat verleden tijd. Het moment

dat jullie dit lezen is nu nog toekomstige tijd. En zit ik gewoon in het enige dat er echt toe doet: het hier en nu. Zo strekt de tijd zich inderdaad uit en heb je er meer van dan je denkt. Ook voor de club.

HB.

Van de redactie

Sinds januari zorgt Bart-Jaap voor fraaie illustraties in het Bulletin. Oplettende lezers hebben zich waarschijnlijk al eens afgevraagd wat dat kleine figuurtje doet op de tekeningen van Bart-Jaap. Wie de diepere betekenis denkt te weten kan meedingen naar een eervolle vermelding in het volgende Bulletin!

Theo's column

Ctrl+Alt+Delete

Razendsnel dansten haar vingers over het toetsenbord. De woede die al maandenlang woedde in haar lijf vond een productieve en verrassend louterende uitweg in de heimelijke handelingen die ze verrichtte. Vannacht was de nacht van de wraak. Vannacht zou ze het hem leren.

Ze was op tijd naar bed gegaan. Zinloos omdat ze wist dat ze niet zou kunnen slapen. Ze had beneden niemand welterusten gewenst. Zeker zo zinloos omdat ze wist dat het hem niks deed. Hij voelde zich heer en meester over haar leven en dat liet hij elk moment van de dag blijken. "Zeg je ons geen goeienacht?" had hij nog gevraagd op die zelfvoldane toon waar ze zo gloeiend de pest aan had. En het lachje dat volgde op haar schampere "Je bent mans genoeg om zelf in slaap te komen" maakte dat haar blik weer vertroebeld werd door tranen van woede en machteloosheid. Maar ze zorgde ervoor dat hij niks merkte. Rustig liep ze de trap op naar haar kamer en rustig pakte ze haar boekentas in om morgenochtend zo snel mogelijk naar school te kunnen gaan. Weg van het huis dat geen thuis meer was.

Wachtwoord. ***** Eindelijk! Dat ze daar niet eerder aan had gedacht! Wekenlang had ze alles uitgeprobeerd maar hij had al zijn bestanden allemaal volledig afgeschermd. Ze kende hem zo verdomde goed. Waarom lukte het haar dan niet om zijn wachtwoord te kraken? Maar in die vage fase tussen waken en slapen was het haar ineens te binnen geschoten. Dat zou echt iets voor hem zijn. Een wachtwoord van 5 sterretjes!

Vroeger was ze zijn oogappel geweest. Zijn kleine meisje. Zijn trots over alles wat ze deed en alles wat ze was kende geen grenzen. En hij liet het merken. Overal werd ze mee naar toe getroond en moesten de mensen weten wat voor uitzonderlijke meid ze was. En zo voelde ze zich ook . Met papa in de buurt kon ze de wereld aan. Hoe vaak niet hadden ze samen urenlange stoeipartijen in de huis kamer gehad? Dan zaten ze elkaar achterna en liet hij zich door haar kleine lijfje onderuit duwen om met een hartverscheurende kreet ter aarde te storten. Zij sprong er dan bovenop en liet hem om genade smeken. Maar hij zei het nooit. Want op zo'n moment pakte hij haar op en tilde haar tot boven zijn hoofd. Ze gilte het dan uit van spanning en plezier. Later lagen ze uitgeteld op de bank tegen elkaar aan geschurkt tv te kijken. Altijd een van de tientallen Walt Disney-films die de enige boekenplank van het huis vulden. En zo was het goed. Zo mocht het altijd blijven.

Ze wachtte tot hij naar bed was gegaan. En daarna nog een uur. Toen ze het veilig genoeg achtte gleed ze uit bed, startte haar computer op en logde in op het thuisnetwerk waar hij zo trots op was geweest en waarvan hij vond dat zij dat ook moest zijn. Daarom had ze een eigen werkstation op haar kamer gekregen. Van haar had het toen niet zo gehoeven. Ze glimlachte. Nou kwam het haar goed uit.

Onmerkbaar was alles veranderd. Het stoeien was minder geworden en was uiteindelijk helemaal gestopt. En op de bank tegen elkaar aanliggen of zelfs maar op zijn schoot kruipen was onmogelijk geworden. Ze had nooit begrepen wat ze fout had gedaan. Want het moest wel haar fout zijn dat hij haar niet meer op schoot wilde. Daarvoor in de plaats waren de ruzies en teleurstellingen gekomen. Ze wist ook wel dat zij hem in veel dingen teleurgesteld had. Maar niet nadat ze gewend was geraakt aan de loosheid van zijn beloftes over vakanties, nieuw behang, cadeautjes en komen kijken naar haar voorstellingen. Langzaam maar onomkeerbaar was hij uit haar leven verdwenen. En anderen hadden zijn plaats ingenomen. Eerst Bart. Daarna, veel heftiger en echter, Saïd. Toen hij zich eindelijk realiseerde wat er speelde en met wie zij haar

gedachtes, gevoelens en geheimen deelde, had hij, met de macht van een verkrachter, weer zijn plek in haar leven opgeëist.

Ja! Daar stond het. Ze was doorgedrongen tot alles wat hij was. Zijn hele leven en werken stonden netjes verpakt en geordend in lange rijen die over het scherm rolden. Megabyte na megabyte. Gedachtes, ideeën, berekeningen, producten en tekeningen. Alles wat hij was en alles wat hij voor de rest van de wereld verborgen wilde houden openbaarde zich in een lange optocht van kwetsbare enen en nullen.

Eerst had hij haar Mail-box geleegd en gelezen. Daarna had hij de brieven van Saïd uit haar bureau gestolen en tenslotte had hij haar slaapkamer minutieus onderzocht en haar dagboeken gevonden waarin hij voldoende redenen meende te kunnen ontdekken om haar relatie met Saïd te verbieden. En om zijn gedachtes daarover kracht bij te zetten had hij haar bedreigd haar dagboeken met de rest van de familie door te lezen om hun mening over een en ander te vragen. Ze was gezwicht.

Ze vond wat ze zocht. Zijn digitale dagboek waarvan ze wist dat hij het elke dag nauwkeurig bijhield. Ze begon het vluchtig door te lezen. Niet te diep. Maar net genoeg om op de juiste data de juiste kleine wijzigingen en toevoegingen te kunnen aanbrengen. Ze kende hem goed genoeg om precies in zijn stijl van schrijven te blijven. Maar ze dikte de dingen net genoeg aan om die zweem van zelfvoldaanheid die altijd om hem heen hing irritant voelbaar te maken. En een paar extra details over de bouw van haar lichaam bij een observatie over haar ontwikkeling maakte van de trotse vader ineens de miskende minnaar die hij eigenlijk was.

Saïd had ze nooit meer gesproken, bang als ze was voor de repercussies die het voor haar gehad zou hebben, maar ze was hem nooit vergeten. Ook al werd het steeds moeilijker om zich zijn gezicht en stem voor de geest te halen, het gevoel voor hem bleef onaangetaast.

Het adresboek van haar vader was zelfs nog uitgebreider dan ze dacht. Ze hoopte dat het niet te lang zou duren voor alles verzonden was. Het stond klaar voor verzending. Ze wachtte even om het belang van het moment tot zich door te laten dringen. Een warme opwinding stroomde door haar lijf. Ze voelde zich als de kaperkapitein vlak voor de beslissende aanval. En terwijl ze haar vinger met meer kracht op de toets liet drukken fluisterde ze zachtjes het commando: Enteren!

Verjaardagen

In de voorbije periode zijn de volgende lions jarig geweest:

Jan Jurriëns, 9 februari

Bert Lamers, 17 februari

Henk Drost, 24 februari

Marnix Jansen Venneboer, 1 maart

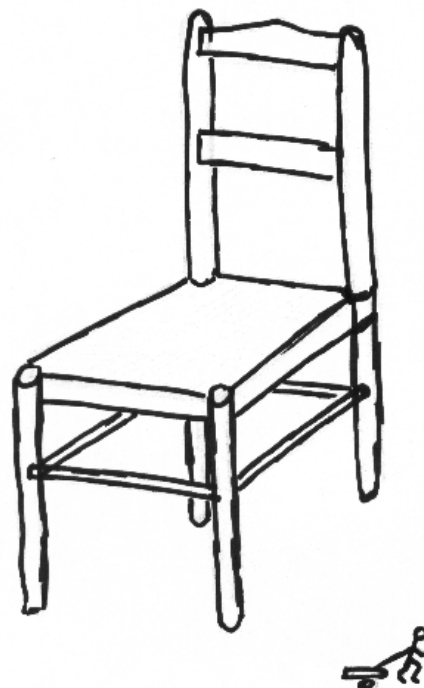
Bij dezen (nogmaals) van harte gefeliciteerd!

De komende periode hopen de volgende lionsleden hun verjaardag te vieren:

Jan Kruit, 12 maart

Tom Jacobs, 20 maart

Theo Kamps, 22 maart

Kleurenpalet van de Achterhoek

Stichting Lions voor Behoud van Cultureel Erfgoed

SAMENVATTING

Plan 2003

Inleiding

In het jaar 2003 wil de Stichting 'Lions voor behoud van cultureel erfgoed' opnieuw vormgeven aan de manifestatie 'Kleurenpalet van de Achterhoek', waarbij (amateur)kunstenaars in wedstrijdverband buiten kunnen tekenen of schilderen. Het succesvol afsluiten van dit project in 2001 en 2002, heeft alle reden tot vertrouwen naar de toekomst opgeleverd.

De deelnemers aan het 'Kleurenpalet van de Achterhoek' krijgen een 'creatieve' kans om de prachtige natuur, de historische panden en plekjes in de Achterhoek vast te leggen.

Deze unieke en prestigieuze manifestatie met expositie van alle vervaardigde schilderwerken, zal plaatsvinden op de zaterdagen in de periode 21-06-2003 t/m 30 augustus 2003, steeds in een andere plaats/stad van de Achterhoek.

De deelnemende gemeenten, de diverse Lionsclubs en/of Kunstkringen en samen met andere geïnteresseerden binnen dit gebied, zorgen in samenwerking met de Stichting voor de uitvoering ervan.

Doelstelling

Het 'Kleurenpalet van de Achterhoek' wil vooral mensen uit de regio, of vakantiegangers uit eigen land of het buitenland, de kans geven hun creativiteit te tonen, waarbij vooral als uitgangspunt het bijzondere cultureel erfgoed van de Achterhoek onder de aandacht gebracht wordt van de deelnemers en hun achterban.

Daardoor :

- Krijgen (amateur)kunstenaars meer kansen om hun creatief werk te exposeren.
- Krijgen meerdere mensen een aanmoediging om creatief bezig te zijn met hun woon- of verblijfsomgeving.
- Vindt promotie van de Achterhoek plaats: inwoners en vakantiegangers worden betrokken bij het bijzondere erfgoed van de Achterhoek.

Organisatie

De deelnemende kunstenaars zitten, steeds in een andere gemeente, buiten een onderwerp te schilderen of te tekenen, dat zorgvuldig is uitgezocht binnen een door de organisatie uitgezette route.

Men is daarbij volkomen vrij in de keuze van de voorgestelde onderwerpen en de wijze waarop men dit wil uitvoeren. Voorafgaande zal op de schilderdag een diapresentatie plaatsvinden van de onderwerpen langs de route.

Ook onderwerpen buiten de route, maar wel in de gemeente van die dag mogen vastgelegd worden.

Aan het eind van de dag wordt het kunstwerk professioneel tentoongesteld en door een deskundige jury beoordeeld. Hier vindt naast de beoordeling ook de prijsuitreiking plaats. Deelname aan de expositie, die tevens leidt naar de finale-expositie op zaterdag 30 augustus in de nieuwe Hal van het Gemeentehuis te Zutphen is niet verplicht.

Alle deelnemers nemen zelf hun schildermaterialen mee.

Eenvoudige lijsten en passe-partouts voor de schilderijen en tekeningen worden tijdens de expositie aan het eind van de dag aan de deelnemers beschikbaar gesteld.

De genomineerde kunstenaars exposeren gedurende de gehele week hun werk. Indien mogelijk blijft deze expositie tot aan de Slotmanifestatie.

Publiciteit en Promotie

Om dit project onder de aandacht te brengen van potentiële deelnemers worden culturele centra in Gelderland, geregistreerde schilderclubs en middelbare scholen in de regio aangeschreven.

Ook de deelnemers van het afgelopen jaar ontvangen een uitnodiging.

Om bekendheid te geven aan dit project is promotiemateriaal ontwikkeld in de vorm van folders en affiches. Deze zullen uitgezet worden in de Achterhoek op daartoe bestemde plaatsen als VVV's, campings en recreatieorganisaties;

De plaatselijke en landelijke media, zoals dag-, week- en maandbladen worden benaderd om advertenties, advertorials of een persbericht op te nemen. Zoals: VVV-recreatiekrant; ANWB Kampioen etc. De Wegener dagbladen hebben reeds toegezegd plaats in te ruimen voor advertenties en persberichten.

De website www.kleurenpalet.nl is en blijft te bezichtigen

Ook buiten de Achterhoek wordt dus contact gezocht met de hiervoor genoemde publiciteitsorganisaties.

Met welke gemeente is overeenstemming bereikt en wanneer?

Vorden	zaterdag 21 juni 2003	nog te bepalen locatie
Borculo	zaterdag 28 juni 2003	Rabobank te Borculo
Dinxperlo	zaterdag 05 juli 2003	nog te bepalen locatie
Zutphen	zaterdag 12 juli 2003	De ‘Burgerzaal’ te Zutphen
Doesburg	zaterdag 19 juli 2003	nog nader te bepalen locatie
Lochem	zaterdag 26 juli 2002	Rabobank te Lochem
Bronkhorst	zaterdag 02 aug 2003	Herberg ‘De Gouden Leeuw’ te
	Bronkhorst	
Doetinchem	zaterdag 09 aug 2003	Centrum ‘De Gruitpoort’ te
		Doetinchem
Bredevoort	zaterdag 16 aug 2003	nog nader te bepalen locatie
Hengelo	zaterdag 23 aug 2003	gemeentehuis Hengelo
Zutphen	zaterdag 30 aug 2003	<u>“Slotmanifestatie”</u>
		<u>in de hal van het</u>
		<u>Gemeentehuis te Zutphen</u>
		<u>voor alle prijswinnaars</u>

De daaropvolgende jaren beoogt de Stichting een verbreding tot de gehele Achterhoek, waartoe contacten gelegd worden met de overige Lionsclubs. Deze worden nu uitgenodigd als waarnemer. Tevens zijn verregaande onderhandelingen gaande om te komen tot grensoverschrijdende activiteiten.

Commissies 2002 / 2003

Leden	Hans Kietselaar, voorzitter Hans de Vries Jan Kruit Chris Geurink
Social officer	Dick de Bruin
Activiteiten	Toon Gasselink, voorzitter Gerard Hehenkamp Herman van den Broek Bert Lamers Jan Jurriëns Jan Thijssen Gerard Roelofsen Theo Soontiëns Bart-Jaap Pull ter Gunne Koos Kuiper
Jumelage	Jan Kruit, voorzitter Henk Drost

	Jan van Iersel Martin Liefink
Jeugd	Dick de Bruin Koos Kuiper
Bulletin	Tom Jacobs, voorzitter Henk Breuker Ruud Wink Bart-Jaap Pull ter Gunne
Kascontrole	Theo Kamps Hans Bruyn
Tail Twisters	Theo Kamps Chris Geurink
Public Relations	Ruud Wink
Interservice	Wim Frommé Bert Lamers
Sjoelbak	Jan Thijssen, voorzitter Henk Kets Rien ter Brugge Jan Loggers Aart van Silfhout Harry Mathijssen Gerard Roelofsen
ICT officer	Henk Drost

Agenda 2002 / 2003

2002

21 augustus 2002	18.00 uur	Barbeque bij Wil & Henk Kets
4 september 2002	20.00 uur	Doetinchem, 25 jaar geleden. Jan Berends, oud voorzitter Oudheidkundige Vereniging "Deutekom", toont ons de transformatie van onze stad.
18 september 2002	18.00 uur	Tap Hap
2 oktober 2002	20.00 uur	Bedrijfsbezoek aan Carglass BV te Doetinchem
5 oktober 2002	19.00 uur	Optreden "Achterdoek" in Dorsten (afgelast)
16 oktober 2002	18.00 uur	Tap Hap
30 oktober 2002	19.00 uur	Dinner for Papillons (voorbereiding Lions 16.00 uur)
6 november 2002	20.00 uur	Jacqueline Mekelenkamp, manager bij Sterpolis, geeft een kijkje achter de schermen over de afwikkeling van personenschade
10 november 2002	11.00 uur	Jazz Fruhshoppen in de Reithalle Lippe-Bruch Gahlen

		i.s.m. Lions Club Dorsten
20 november 2002	18.00 uur	Tap Hap met Lions Dorsten
4 december 2002	20.00 uur	Henk Doedens vertelt over La Libertad (Nicaragua) partnerstad van de gemeente Doetinchem
18 december 2002	18.00 uur	Tap Hap

2003

1 januari 2003		vervalt i.v.m. het nieuwe jaar
11 januari 2003	15.00 uur	Nieuwjaarsbijeenkomst met dames Borrel en buffet bij "Het Borghuis"
22 januari 2003	18.00 uur	Tap Hap
5 februari 2003	20.00 uur	John Backus, anesthesist, maakt ons deelgenoot van de wereld van de anesthesie
19 februari 2003	18.00 uur	Tap Hap
5 maart 2003	20.00 uur	Lionslid Henk Kouwenberg stelt zich voor in zijn praktijk (Heyermansstraat 8)
19 maart 2003	18.00 uur	Tap Hap
2 april 2003	20.00 uur	Achter de schermen van de Wereldwinkel
16 april 2003	18.00 uur	Tap Hap
30 april 2003		Vervalt; Koninginnedag
7 mei 2003	20.00 uur	Lionpresenteert zich
21 mei 2003	18.00 uur	Tap Hap
4 juni 2003	20.00 uur	Eesge Botma, architect en tevens Citrofiel, vertelt over en showt zijn hobby
18 juni 2003	18.00 uur	Tap Hap
2 juli 2003	18.00 uur	Bestuursoverdracht met Papillons ladies